

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **E. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3.9.2009 číslo x, **o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3.9.2009 číslo x žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vsetíně ze dne 25.8.2009 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 40%.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které

uvedla, že její zdravotní stav byl posouzen nedostatečně, protože měla být vyšetřena interně ohledně trávicího traktu, onemocnění ledvin, pohybových a zrakových problémů. Podle žalobkyně byla také nedostatečně hodnocena lékařská zpráva z oboru psychiatrie, neboť její psychické problémy ji omezují zcela v možnosti získat jakoukoliv práci. Při těžkých stavech trpí chronickou nespavostí, výpadky, silným třesem a plnou závislostí na blízkých. Má skoliosu páteře, sníženou hybnost, obtížnou chůzi a otoky kolen a kotníků po úrazech. Po těžkém zánětu ledvin mívá časté močení a inkontinenci. Kromě toho má i špatný zrak a problémy s konečníkem, kde je nutný zákrok.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 3.9.2009 číslo x, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ ve Vsetíně a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 30.4.2010 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně je poživatelkou částečného invalidního důchodu od 1.6.2001 a dne 24.6.2009 požádala o přiznání plného invalidního důchodu. Její zdravotní stav posoudil lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ ve Vsetíně dne 25.8.2009 se závěrem, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činí dle kapitoly V, položky 3, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/95 Sb. v platném znění 40%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým, jak shora uvedeno, žádost žalobkyně o plný invalidní důchod zamítla.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise ze dne 30.4.2010 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené praktickou lékařkou MUDr. J., dále z lékařského nálezu psychiatrické ambulance MUDr. C. ze dne 27.4.2010, z vlastního zjištění při svém jednání a z úplné spisové dokumentace OSSZ ve Vsetíně. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované periodickou depresivní poruchu středně těžkou a nedostatečně kompenzovanou, kterou podřadila pod kapitolu V, položku 3, písmeno b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/95 Sb. v platném znění a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila 40%, a to i s přihlédnutím k bolestem páteře a předchozímu pracovnímu zařazení dělnice.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 3.9.2009 nebyla plně invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž

pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Uvedené podmínky však žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované neplnila, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u ní činil 40% a taktéž nebyla schopna pro zdravotní postižení této soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně. Navíc žalobkyně sama při jednání soudu potvrdila, že dalším zdravotním postižením, než je v posudku uvedeno, netrpí a pokud jde o lékařskou dokumentaci, ze které posudková komise vycházela uvedla, že jí měla posudková komise k dispozici úplnou. Posudková komise se navíc plně ztotožnila s posudkovým závěrem lékaře OSSZ ve Vsetíně ze dne 25.8.2009. Posudek tedy je nutno hodnotit jako dostatečný a objektivní a nebylo možno přihlídnout k námitkám žalobkyně, že tento posudek opomíjí dopady jejího onemocnění plynoucí z bolestivého syndromu celé páteře a z nedostatečných účinků léků předepisovaných ošetřujícím psychiatrem.

Jelikož žalobkyně k datu 3.9.2009 neplnila zákonné podmínky plné invalidity, k uvedenému datu nebyla plně invalidní, a proto jí plný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím její žádost o přiznání plného invalidního důchodu zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě 5. srpna 2010

Za správnost vyhotovení:

Jana Valošková

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček, v.r.